

Predmet K 128/13, predmet br.: SRB041 (Srbija)

Izvor: preuzeto i prilagođeno iz baze podataka UNODC-a o sudskoj praksi (UNODC Case law Database)

SAŽET PRIKAZ ČINJENIČNOG STANJA

Optuženi je živio sa nevjenčanom suprugom i šestero maloljetne djece u romskom naselju pod teškim socio-ekonomskim uvjetima, u kući koja se sastojala od jedne prostorije, bez vode i sanitarnog čvora. Bio je nezaposlen i nije bio ranije osuđivan. Prisilio je svoju nevjenčanu suprugu – koja je u to vrijeme bila u drugom stanju – i maloljetnu kćerku – da prose na više lokacija u Novom Sadu, zahtijevajući da isprose 1.000-2.000 srpskih dinara dnevno. Ako mu ne donese dovoljno novca, on bi ih tukao, šamarao, udarao po glavi i tijelu rukama i raznim predmetima. Ponekad je primoravao svoju nevjenčanu suprugu, čak i kad je bila trudna, da prosi tokom najvećeg dijela dana i uzimao je novac i trošio ga na kockanje.

Majka i kćerka su prosile šest dana sedmično i bojale su ga se. Bile su ovisne o optuženom, bojale su ga se zato što ih je konstantno tukao. Nisu ga prijavile. Kada je bio uhapšen, još uvijek su ga se bojale i brinule su se šta će se dogoditi kada optuženi bude pušten iz pritvora. U toku postupka je majka izjavila da se protiv optuženog već vodio krivični postupak, ali je ona iskaz promijenila nakon što je pretukao kako bi je primorao da promijeni iskaz, i tada je oslobođen optužbi. Također u toku suđenja je maloljetna žrtva izjavila da plače od straha od optuženog. (...)

Žrtve su podvrgnute psihijatrijskom vještačenju i sud je utvrdio da su živjele u strahu zbog optuženog, zbog čega pate od anksioznosti i depresije, ali strah nije doveo do stalnog mentalnog poremećaja.

(...) Optuženi je iz pritvora i dalje prijetio žrtvama kako bi ih natjerao da promijene svoj iskaz, u kojem slučaju bi bio oslobođen. U toku sudskog postupka optuženi nije poricao da mu je poznata činjenica da su žrtve prosile; međutim, poricao je da su bile prisiljene da prose za njega. Osim toga, u svom svjedočenju je potvrđio da je bio nasilan prema članovima svoje porodice. Žrtve nisu u toku postupka podnijele odštetni zahtjev.

Glavni dokazi korišteni u ovom predmetu:

- Svjedočenje žrtava
- Svjedočenje sestre majke o situaciji nasilja u porodici i o činjenici da su žrtve bile primorane da prose
- Drugi svjedoci koji su upoznati sa činjenicom da su majka i kćerka prosile
- Stručno mišljenje Centra za zaštitu žrtava trgovine ljudima

Pitanja za diskusiju:

1. Da li smatrate da je u ovom slučaju moguća kvalifikacija djela kao krivičnog djela trgovine ljudima? Koje elemente tog djela prepoznajete?
2. Koja su sredstva korištena da bi se nad žrtvom uspostavila kontrola?
3. Šta mislite koji su najveći izazovi u pogledu kvalifikacije djela kao trgovine ljudima?